

Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
Рж Ст 4728/21
23.08.2021. године
Београд

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, судија Јасмина Ђурђевић, као судија појединац, у поступку ради заштите права на суђење у разумном року предлагача АА из, ул., кога заступа Горадана Бојовић Војновић, адвокат из, решавајући о жалби предлагача изјављеној против решења Привредног суда у Београду 3 Р4 Ст 2307/21 од 11.06.2021. године, дана 23.08.2021. године, донео је следеће

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ жалба предлагача АА из, као неоснована, па се решење Привредног суда у Београду 3 Р4 Ст 2307/21 од 11.06.2021. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

ОДБИЈА СЕ захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка, као неоснован.

Образложење

Побијаним решењем Привредног суда у Београду одбијен је приговор предлагача АА из, којим је тражила да се утврди да јој је у стечајном поступку, који се води пред Привредним судом у Београду под пословним бројем Ст 263/2016 повређено право на суђење у разумном року.

Против наведеног решења благовремену жалбу подноси предлагач наводећи да је ожалбено решење засновано на битној повреди поступка и погрешној примени материјалног права као и погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном праву. Наводи да је предлагач бивши радник стечајног дужника као и да је потраживање предлагача од егзистенцијалног значаја за предлагача из разлога што се потраживање односи на неисплаћене отпремнине због престанка радног односа, које чињенице првостепени суд није ценио приликом доношења решења. Наводи да од отварања стечајног поступка до процене имовине 12.09.2019. године и прве продаје стечајни управник није предузео ниједну радњу ради уновчења имовине стечајног дужника. Указује на праксу Европског суда за људска права. Предложе да се жалба усвоји, а побијано решење укине и утврди да је предлагачу као стечајном повериоцу у поступку који се води пред Привредним судом у Београду повређено право на суђење у разумним року.

Испитујући побијано решење на основу члана одредби члана 16 став 1 и 2 и члана 18 Закона о заштити права на суђење у разумном року, Привредни апелациони суд је нашао да жалба предлагача није основана.

Према стању у списима, предлагач је дана 03.06.2021. године поднео приговор ради убрзавања поступка који се пред Привредним судом у Београду води под бројем Ст 263/16. Навео је да је подносилац приговора бивши радник Радијатор ад Зрењанин са већинским друштвеним капиталом до отварања стечајног поступка над стечајним дужником по решењу Привредног суда у Београду Рео.9/15 од 27.01.2016. године, који јој није исплатио припадајућу отпремнину по престанку радног односа због стечаја; да

јој је у стечајном поступку утврђено потраживање по пресуди Основног суда у Зрењанину П1 .бр.69/15 од 29.04.2015. године, којом је обавезан стечајни дужник на исплату износа од 191.970,00 динара на име главног дуга, 40.185,00 динара на име камате, као и за трошкове поступка у износу од 51.893,77 динара, као и каматом од 6.007,81 динара или укупно 290.056,58 динара; да је наведеном поступку претходио посебан поступак испитивања услова за стечај и неуспео поступак усвајања плана реорганизације по решењу овог суда Рео.бр.20/2016 од 21.12.2016. године. Да предметно потраживање има приоритетан карактер јер је подносиоцу приговора престао радни однос код стечајног дужника дана 04.05.2014. године од отварања стечајног поступка дана 08.02.2017. године; да се поступак од усвајања коначне лисе признатих и оспорених потраживања свео на наплату трошкова стечајног управника; да је евидентна потпуна неактивност стечајног суда; да је предметно потраживање од егзистенцијалног значаја за подносиоца приговора; као и да са изнетог предлаже да суд усвоји приговор.

Поступајући по наведеном приговору, првостепени суд је прибавио извештај стечајног управника и извршио увид у списе Ст 198/2016 па је утврдио:

У стечајном поступку који се води над стечајним дужником Радијатор а.д. у стечају Београд, дана 25.12.2018. године донето је решење о банкротству, које је постало правноснажно дана 16.01.2019. године. Извршена је процена вредности имовине стечајног дужника од стране овлашћеног лиценцираног проценитеља. Имовина је процењена у вредности од 2.074.152.655,66 динара-правно лице и у износу од 14.154.132,00 динара-пословни простор у Београду, ул. Голсвортијева бр.28.

У досадашњем току поступка одржане су две продаје имовине стечајног дужника, и то методом јавног надметања.

Прва продаја имовине одржана је дана 12.09.2019. године и на том надметању продата је имовина стечајног дужника која се налази у Београду у улици Голсвортијева бр.28, по цени од 19.600.000,00 динара. Из остварене купопродајне цене извршена је исплата разлучног повериоца РС, Министарство финансија, Пореска управа-Филијала Врачар, која је имала обезбеђење на продатој имовини.

Друга продаја имовине, цела преостала имовина формирана у целину бр.1-правно лице, одржана је дана 11.03.2020. године, али до рока за уплату депозита 06.03.2020. године, нико није уплатио депозит и нису се стекли услови за одржавање јавног надметања и продаја је оглашена неуспелом.

Трећа јавна продаја преостале имовине стечајног дужника формиране у целину бр.1, оглашена је 05.05.2021. године, а заказана је за 10.06.2021. године.

Подносилац приговора поднео је благовремену пријаву потраживања, а по основу правноснажне и извршне пресуде Основног суда у Зрењанину П 1.69/15 од 29.04.2015. године. Закључком о листи признатих и оспорених потраживања Привредног суда у Београду Ст.бр.263/16 од 25.07.2017. године, подносиоцу приговора признато је потраживање у укупном износу од 290.056,58 динара и исто је сврстано у трећи исплатни ред и није намирено.

На основу наведених чињеница, првостепени суд закључује да је појам разумног трајања рока релативна категорија јер зависи од више чинилаца и то сложености правних питања и чињеничног стања у сваком случају, понашања странака, од поступања суда и поштовања редоследа одлучивања, као и значаја права о коме се одлучује. Имајући у виду утврђене околности и применом мерила за оцену трајања суђења у разумном року из одредбе члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року, првостепени суд је закључио да је приговор неоснован. Првостепени суд образлаже да је стечајни суд поступао ажурно, па је након отварања стечајног поступка, одржао поверилачко рочиште, испитно рочиште и, донео решење о банкротству, те су утврђена потраживања стечајних поверилаца. Даље наводи да је

стечајни управник активно предузимао радње ради формирања стечајне масе стечајног дужника и продаје имовине, па су одржане и две јавне продаје, од којих је једна била успешна те је из износа добијене купопродајне цене намирен разлучни поверилац, док је друга јавна продаја била безуспешна јер није било заинтересованих купаца. Такође, заказана је и трећа јавна продаја за 10.06.2021. године.

Даље се образлаже да је стечајни суд активно и благовремено у границама законских овлашћења предузимао све радње у поступку, до ове фазе поступка уновчена је имовина стечајног дужника коју је било могуће уновчити, те да страни суда није било пропуста, који би му се могли приписати у неделотворан и неажуран рад. Још увек није било деобе, јер претежан део имовине стечајног дужника није уновчен, а из средства која су добијена продајом дела имовине намирен је разлучни поверилац који је имао заложно право на тој имовини.

Даљи ток поступка, односно уновчење имовине стечајног дужника и исплата потраживања стечајним повериоцима зависи од објективних околности које су ван утицаја суда (стање на тржишту и сл). Као и да исплата потраживања стечајним повериоцима зависи од успеха заказане треће продаје која је већ оглашена, а на чију успешност суд и стечајни органи не могу да утичу.

Првостепени суд наводи да је у конкретном случају подносилац пре покретања стечајног поступка над стечајним дужником водио парнични поступак у коме је издејствовао пресуду пре Основним судом у Зрењанину П1.бр.69/15 од 29.04.2015. године, те је на основу исте покренут извршни поступак пред Основним судом у Зрењанину и издејствовао решење о извршењу Ии. бр. 1086/16 од 19.10.2016. године, који је обустављен дана 27.02.2017. године, услед отварања поступка стечаја над овде стечајним дужником. Такође, пре овог стечајног поступка, над овде стечајним дужником покретну је претходни стечајни поступак пред Привредним судом у Београду Рео.бр.9/15 од 17.08.2015. године, одбијен је предлог за покретање стечајног поступка у складу са коригованим УППР-ом и обустављен је претходни стечајни поступак покренут решењем овог суда Рео.бр.6/15 од 17.08.2015. године. Наводи да је поступак стечаја над стечајним дужником отворен решењем Привредног суда у Београду Ст.бр.263/16 од 08.02.2017. године. Имајући у виду наведено првостепени суд закључује да постоји континуитет (парничног, извршног и стечајног) поступка, али да наведено не утиче на другачију одлуку суда, обзиром на претходно утврђено чињенично стање

Првостепени суд закључује да чињеница да стечајни поступак траје преко 5 година, да се ради о потраживању из радног односа које је од великог значаја за подносиоца приговора, као и да подносилац приговора није допринео дужини трајања поступка, а што све у односу према осталим критеријумима из чл. 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, не води закључку о постојању повреде права. То из разлога што су стечајни органи предузели све расположиве радње у правцу намирења пријављених потраживања, у границама расположивих могућности, а даљи исход стечајног поступка зависи од објективних околности.

Првостепени суд налази да предлагач није допринео дужем трајању поступка, али да то не води закључку о постојању повреде права, будући да су предузимане све радње, у оквиру могућности стечајног суда и у разумним роковима.

Одлука првостепеног суда је правилна.

Одредбом члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року прописана су мерила за оцену трајања суђења у разумном року, па је предвиђено да при одлучивању о правним средствима, којима се штити право на суђење у разумном року, уважавају се све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природа и врста предмета суђења или истраге, значај предмета суђења или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно

поштовање процесних права и обавеза, затим поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса и за изразу одлука.

Имајући у виду утврђено стање у испитном поступку који је спровео првостепени суд, произилази да је правилно првостепени суд применио наведена мерила.

Правилно је првостепени суд закључио да се ради о праву које је од изузетно значаја за предлагача, будући да се ради о остваривању новчаног потраживања које потиче из радног односа. Такође, правилно је закључио да из стања у списима, као и прибављених извештаја, не произилази да је предлагач на било који начин допринео трајању поступка. Међутим, такође правилно закључује првостепени суд, да наведено не води закључку да је дошло до повреде права на суђење у разумном року будући да се оцена постојања повреде не цени са становишта једног од наведених мерила, већ свих прописаних мерила скупа. У том смислу је правилно образложио првостепени суд да се ради о сложеном поступку. Поступак стечаја је изузетно сложен поступак који се одвија у више фаза: фаза испитивања постојања стечајног разлога, фаза подношења пријава и испитивања потраживања, а затим фаза уновчења имовине и исплата повериоцима. На сваку од ових фаза прелази се онда када се за то законом стекну одговарајући услови. Надаље, нити у приговору предлагач наводи, нити из извештаја произилази да није поштован редослед решавања предмета ни законски рокови, из чега се закључује да оценом свих мерила, у смислу одредбе члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року, у конкретном случају, није дошло до повреде тог права.

Без утицаја је у конкретном случају чињеница на коју се жалбом указује, да поступак траје 5 година, будући да временски ток, односно ток трајања поступка, сам по себи не доводи до повреде права, будући да се и ово мерило, мерило дужине трајања поступка, цени у односу са свим осталим законом прописаним мерилима.

Према одредби члана 6 став 2 тачка 6 Закона о заштити права на суђење у разумном року приговор садржи следеће обавезне елементе и то податке о предмету суђења који указује на то да суд непотребно касни са одлучивањем. Дакле из наведене одредбе управо произилази да се мора радити о кашњењу које је, термином закона, „непотребно“.

Жалилац у жалби указује и да од отварања стечајног поступка до процене имовине 12.09.2019. године и прве продаје стечајни управник није предузео ниједну радњу ради уновчења имовине стечајног дужника. Ови жалбени наводи нису основани јер је друга продаја имовине, цела преостала имовина формирана у целину бр.1-правно лице, одржана дана 11.03.2020. године, која продаја је оглашена неуспелом. Такође заказана је и трећа јавна продаја преостале имовине стечајног дужника формиране у целину бр.1, дана 10.06.2021. године.

Следом реченог произилази да је правилан закључак првостепеног суда, па је стога Привредни апелациони суд, применом одредбе члана 18 став 2 Закона о заштити права на суђење у разумном, одлучио као у изреци.

Како жалилац није успео у поступку по жалби, то му трошкови и не припадају.

ЈБ/ЦМ

СУДИЈА
Јасмина Ђурђевић,с.р.

За тачност отправка